

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise žalované vytýká, že při kontrole ohrožených oblastí provedené v roce 2007 tyto oblasti zcela nevymezila, jak bylo její povinností podle čl. 3 odst. 1 a 4 a z přílohy I směrnice 91/676/EHS.

Konkrétně Komise vytýká francouzským orgánům, že nevymezily 10 dalších ohrožených oblastí a že neposkytla přesné informace, které by tento nedostatek mohly odůvodnit.

(¹) Úř. věst. L 375, s. 1; Zvl. vyd. 15/02, s. 68.

Žaloba podaná dne 26. dubna 2012 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-197/12)

(2012/C 217/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac a C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Francouzská republika tím, že pro osvobození plnění uvedených v čl. 262, II, bodech 2, 3, 6 a 7 Code général des impôts od daně z přidané hodnoty, pokud jde o lodě přepravující cestující za úplatu nebo užívané k obchodní činnosti, nestanoví podmínku, aby se jednalo o lodě užívané k plavbě na volném moři, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice o DPH (¹) a zvláště z jejího čl. 148 písm. a), c) a d);

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V rámci této žaloby Komise uplatňuje, že pro osvobození plnění uvedených v čl. 262, II, bodech 2, 3, 6 a 7 Code général des impôts (Všeobecný daňový zákoník, dále jen „CGI“) od daně z přidané hodnoty, pokud jde o lodě přepravující cestující za úplatu nebo užívané k obchodní činnosti, nebyla stanovena podmínka, aby se jednalo o lodě užívané k plavbě na volném moři. Uvedená podmínka, že lodě musejí být užívány k plavbě na volném moři byla sice v návaznosti na odůvodněné

stanovisko, které Komise adresovala vnitrostátním orgánům, včleněna mezi zákonná ustanovení platná ve Francii v oblasti daně z přidané hodnoty, avšak přizpůsobení čl. 262, II, bodu 2 CGI právní úpravě obsažené ve směrnici o dani z přidané hodnoty provedené vyhláškou závaznou pro správní orgány, která byla zveřejněna po změně zákona a nezmiňuje podmínku užívání k plavbě na volném moři, přestože je stanovena v zákoně, bylo zbaveno užitečného účinku.

Komise se domnívá, že žádný z argumentů přednesených žalovanou v rámci postupu před zahájením soudního řízení, které se týkaly kromě jiného úzkého výkladu čl. 148 písm. a) směrnice o dani z přidané hodnoty a příliš zužujícího výkladu podmínky, že lodě musejí být užívány k plavbě na volném moři, není způsobilý odůvodnit nedodržení právní úpravy obsažené v uvedené směrnici. Ani článek 131 směrnice 2006/112/ES, na který se odvolávaly francouzské orgány, nemůže odůvodnit výjimku ze zásady, že osvobození od daně je třeba vykládat úzce.

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemí) dne 27. dubna 2012 — Minister voor Immigratie en Asiel v. X

(Věc C-199/12)

(2012/C 217/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: Minister voor Immigratie en Asiel

Žalovaný: X

Předběžné otázky

1) Tvoří cizinci s homosexuální orientací určitou společenskou vrstvu ve smyslu čl. 10 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12, dále jen: „směrnice“)?

- 2) Pokud je třeba na otázku 1 odpovědět kladně: Jaká homosexuální jednání spadají do oblasti působnosti směrnice a mohou akty pronásledování z důvodu těchto jednání, jsou-li splněny ostatní podmínky, vést k uznání postavení uprchlíka? Tato otázka se skládá z následujících podotázek:
- Může být od homosexuálních cizinců očekáváno, že svou sexuální orientaci ve své zemi původu budou přede všemi tajit, aby se vyhnuli pronásledování?
 - Pokud je třeba na předchozí podotázku odpovědět záporně: Lze od homosexuálního cizince očekávat, že se zdrží vyjádření své sexuální orientace ve své zemi původu, aby se vyhnul pronásledování, a pokud ano, v jaké míře? Může být od homosexuálů očekáváno více zdrženlivosti než od heterosexuálů?
 - Pokud lze v této souvislosti rozlišovat mezi vyjádřeními, která se týkají jádra sexuální orientace, a takovými, u kterých tomu tak není: Co se rozumí jádrem sexuální orientace a jak je možno jej určit?
- 3) Představuje již samotná skutečnost, že je homosexuální jednání v Sierra Leone podle zákona Offences against the Person Act z roku 1861 trestné a hrozí za ně trest odnětí svobody, akt pronásledování ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 9 odst. 2 písm. c) směrnice? Pokud nikoliv: Za jakých okolností by tomu tak bylo?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemí) dne 27. dubna 2012 — Minister voor Immigratie en Asiel v. Y

(Věc C-200/12)

(2012/C 217/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: Minister voor Immigratie en Asiel

Žalovaný: Y

Předběžné otázky

- Tvoří cizinci s homosexuální orientací určitou společenskou vrstvu ve smyslu čl. 10 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12, dále jen: „směrnice“)?
- Pokud je třeba na otázku 1 odpovědět kladně: Jaká homosexuální jednání spadají do oblasti působnosti směrnice a mohou akty pronásledování z důvodu těchto jednání, jsou-li splněny ostatní podmínky, vést k uznání postavení uprchlíka? Tato otázka se skládá z následujících podotázek:
 - Může být od homosexuálních cizinců očekáváno, že svou sexuální orientaci ve své zemi původu budou přede všemi tajit, aby se vyhnuli pronásledování?
 - Pokud je třeba na předchozí podotázku odpovědět záporně: Lze od homosexuálního cizince očekávat, že se zdrží vyjádření své sexuální orientace ve své zemi původu, aby se vyhnul pronásledování, a pokud ano, v jaké míře? Může být od homosexuálů očekáváno více zdrženlivosti než od heterosexuálů?
 - Pokud lze v této souvislosti rozlišovat mezi vyjádřeními, která se týkají jádra sexuální orientace, a takovými, u kterých tomu tak není: Co se rozumí jádrem sexuální orientace a jak je možno jej určit?
- Představuje již samotná skutečnost, že je homosexuální jednání v Ugandě podle zákona Penal Code Act trestné a hrozí za ně trest odnětí svobody, akt pronásledování ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 9 odst. 2 písm. c) směrnice? Pokud nikoliv: Za jakých okolností by tomu tak bylo?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemí) dne 27. dubna 2012 — Z v. Minister voor Immigratie en Asiel

(Věc C-201/12)

(2012/C 217/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State